

INTRODUCCIÓ

VALÈNCIA, LA CIUTAT DELS SABUTS

4 de juliol de 1937 - 4 de juliol de 2007

TONETXO PARDIÑAS I VIDAL

President de la S. C. el Micalet

El 6 de novembre del 1936, a pocs mesos d'haver començat la Guerra Civil, el govern de Largo Caballero decideix traslladar-se a València. D'aquesta manera ens convertim en capital de la II República, cosa que suposava que també les Corts Espanyoles estrenaven nova seu. A finals d'octubre del 1937, un any més tard, el nou president del govern, Juan Negrín, va decidir traslladar de nou la capitalitat, en aquest cas a Barcelona.

El 4 de juliol de 1937, però, a València es va inaugurar el II Congrés Internacional d'Escriptors per a la Defensa de la Cultura organitzat per l'Aliança d'Intel·lectuals Antifeixistes, en nom de l'Associació Internacional d'Escriptors en Defensa de la Cultura. Aquesta associació internacional s'havia constituït al Primer Congrés Internacional d'Escriptors en Defensa de la Cultura, celebrat a París entre el 21 i el 25 de juny de 1935 amb la mirada posada en el sorgiment del feixisme arreu d'Europa.

El 4 de juliol de 1937, ara fa 70 anys, comencen les sessions. Els assistents es calculen entorn dels 150 delegats, el nombre de països de procedència serà 26. De València hi ha una delegació pròpia formada per Carles Salvador, que va llegir la declaració de la delegació valenciana; una ferma defensa de les llibertats i la democràcia, Enric Navarro i Borràs, Adolf Pizcueta i Ricard Blasco. La sessió inaugural es realitzarà al Saló Consistorial de l'Ajuntament de

València. El president del Consell de la República, el Dr. Negrín, donarà la benvinguda als congressistes.

Fins ací la història. Avui, 70 anys després, des de la Societat Coral el Micalet volem recordar i retre homenatge a tot un col·lectiu d'intel·lectuals compromesos amb unes idees de republicanisme, solidaritat i llibertat que no són sinó un reflex d'una societat que amb un desig de canvi, va abraçar intensament els ideals republicans.

Als qui tenim els mateixos compromisos, no ens pot aturar, ni tan sols callar el discurs que sovint ens llancen d'estar mirant el passat, de voler tornar arrere. Perquè hem de deixar-los ben clar que treballar per una major llibertat, solidaritat i justícia social no és mirar arrere sinó treballar per un futur millor. Perquè mirar cap arrere ens permet no oblidar i, a més a més, recuperar tot allò que és positiu, com ara, el posicionament dels intel·lectuals del món contra el feixisme, la seua solidaritat desplaçant-se fins on més perillava la llibertat en aquell moment; arribant fins i tot, en alguns casos, a lluitar no sols amb la veu o la ploma, sinó també amb les armes.

Em plau introduir, en nom de la Societat Coral el Micalet, aquest catàleg ple d'intervencions de professionals experts i també d'hereus de personalitats d'aquell moment que ens acosten a una època amb unes vivències irrepetibles però que ens han d'esperonar a continuar treballant per un món més just, lliure i millor.